

MICALET TEATRE

Maleïda poma!

Anna Ballester

Il·lustracions de Paco Giménez

ACTE PRIMER

ESCENA I

Habitants de l'Olimp

(Amb el teló tancat, comença a sonar una música celestial. Per davant del teló entra la NARRADORA. Des del lateral esquerre de l'escenari fa la presentació, mentre baixa el volum de la música. La llum d'un focus frontal il·lumina la NARRADORA.)

NARRADORA. *(Abans de començar a parlar, observa el públic. Després, amb un mig somriure de complicitat, comença la introducció de l'obra.)* Els antics grecs creien que els déus vivien en una muntanya sagrada que anomenaven Olimp. Tenien déus per a tot: per a la pluja, per a la guerra, per a l'amor... Alguns déus eren més importants que altres, però tots es comportaven, de vegades, com autèntics mortals *(Fa un gest indicant la part posterior del teló, on transcorrerà*

l'acció.), com vosaltres mateixos podreu veure. Ara coneixereu alguns dels déus més importants i uns mortals famosos que passaren a la història. *(Se'n va pel lateral, sense deixar de mirar el públic. Puja la música.)*

(S'obri el teló i s'il·lumina l'escena. Enmig del fons de l'escenari, sobre un promontori, assegut al seu tron, apareix ZEUS amb actitud arrogant. Porta en la mà esquerra els atributs —llamps de tempestat i una àguila—. Prop d'ell, sense perdre'l de vista, està la seua esposa HERA adreçant la diadema i acoblant-se-la. Al seu costat hi ha una representació d'un paó. La música se sentirà en les transicions, entre la presentació dels déus.)

ZEUS. *(Amb veu potent.)* Jo sóc Zeus, el Déu suprem. Des de la muntanya de l'Olimp pose ordre en el món i *(Amb resignació.)* entre tots els déus. Els meus símbols són l'àguila, perquè ella també domina el cel, i aquest grapat de llamps com de tempesta. *(Es queda immòbil.)*

HERA. *(Fent un pas endavant i presumint del seu estatus.)* Jo sóc Hera, l'esposa de Zeus, per això sóc la protectora del matrimoni i de les dones

casades. (*Acoblant-se la diadema.*) Porte sempre diadema i m'identifiquen sempre amb un paó (*Assenyalant-lo i amb somriure malèvol.*) perquè en obrir la cua apareix un ventall d'ulls per vigilar el meu marit. El paó és el meu atribut.

(AFRODITA entra pel fons, a la dreta de l'escenari. Porta en la mà una representació de Cupido. Camina fins a situar-se davant de l'escenari.)

AFRODITA. (*Provocativa i amb aires de superioritat.*)

A mi em diuen Afrodita. Sóc la deessa de la bellesa i de l'amor. Cupido, el que dispara les fletxes de l'amor (*L'assenyala.*), és fill meu. (*Fa una pausa mentre seu a terra de perfil i deixa a un costat la representació de Cupido. S'alça la túnica i es queda amb les cames a l'aire.*) Molts artistes em retraten o em pinten amb poca roba, en la mar o acompanyada del meu fill Cupido. (*Es queda immòbil.*)

(Entra ATENEA pel lateral esquerre. Va armada amb casc, llança i escut. Sobre el muscle porta una representació d'un mussol.)

ATENEÀ. (*Amb energia.*) El meu nom és Ateneà. Jo sóc la deessa de la saviesa i de la tàctica militar. (*Pausa de complicitat.*) Heu de saber que és més important la intel·ligència que la força bruta. Jo sóc la protectora dels herois com Ulisses i (*Amb gran satisfacció.*) la patrona de la ciutat d'Atenes. El meu símbol (*Assenyalant-lo.*) és el mussol. Quan els artistes em pinten sempre ho fan d'aquesta manera (*Mirant-se.*): armada amb casc, llança i escut. (*Es queda immòbil, com una estàtua.*)

(*APOL·LO entra pel lateral de la dreta amb una lira a les mans i se situa darrere d'AFRODITA. Porta una diadema que representa els rajos del sol.*)

APOL·LO. (*Somriu orgullós del seu estatus i de la seua fisonomia.*) Jo sóc el déu més polifacètic, Apol·lo!, el déu del sol, de la música, de les arts i (*S'alça posant-se lleugerament de perfil.*) de la bellesa masculina. Cada dia tinc l'obligació de traure el carro del sol perquè li done llum i calor a la terra. Sóc jove i *templat*. Els artistes sempre em representen tocant la lira, de vegades amb un arc i unes fletxes o també amb els rajos del sol. (*Es queda immòbil en acció de tocar la lira i cantar.*)

(Per l'angle esquerre del fons de l'escenari, apareix HERMES corrent i s'atura davant la boca de l'escenari. Porta un barret i unes sandàlies alades. En la mà porta el seu atribut: una vara cilíndrica anomenada caduceu.)

HERMES. *(Respira profundament dues vegades abans de parlar per a recuperar l'alé després de la carrera.)* Jo sóc Hermes, el missatger dels déus. Porte unes ales al barret i *(Mostrant-les.)* a les sandàlies que em fan córrer ràpidament pel cel i per la terra, per això sóc el patró dels caminants. Ah! I també porte sempre aquesta vara. És especial! S'anomena *caduceu*, i *(Molt satisfet.)* fa acomplir sempre les meues ordres. Per això em reconeixereu fàcilment en les pintures o escultures antigues. Sempre em representen amb el barret, les sandàlies alades i la vara. *(Es queda immòbil, amb un peu darrere l'altre, en posició d'iniciar una carrera.)*

(Pel lateral esquerre entra majestuós POSIDÓ. Porta a la mà el trident. Se situa entre HERMES i ATENEA.)

POSIDÓ. (*Majestuós.*) A mi em diuen Posidó. És fàcil identificar-me pel meu atribut, el trident. El meu regne està en les profunditats de la mar. Quan estic de bon humor, el mar està tranquil. (*Posant-se seriós.*) Però si em fan enfadar o m'ignoren (*Fa una xicoteta pausa i colpeja a terra amb el trident.*), colpege amb el meu trident i provoqe terratrèmols i naufragis.

(*Per la dreta del fons de l'escenari entra HADES, amb parar esquerp.*)

HADES. (*En la mà dreta porta un bastó i amb l'esquerra es fa visera perquè el molesta la llum.*) Jo sóc Hades, germà de Zeus. A mi em va tocar ser el déu del regne invisible dels morts. A la gent no li agrada visitar-me, per això (*Somriu malèvolament.*) quan ve algú no el deixa escapar. Aquest bastó és per a conduir les ànimes dels morts al món inferior. (*Pausa.*) A mi rarament em pinten als quadres. Em tenen por! (*Es queda immòbil.*)

(*Se senten riallades i entra DISCÒRDIA per la dreta, per la part davantera de l'escenari. Porta el bastidor d'un quadre amb una tela negra.*)

DISCÒRDIA. (*Amb un riure malèvol.*) Ha! ha! ha!
(*Pausa, mirant al públic.*) Jo sóc la deessa de la
discòrdia. Allà on vaig sorgeixen discussions,
conflictes o problemes. Per això (*Assenyala la
tela negra.*) a mi tampoc em pinten als quadres.
(*Es posa seriosa i diu amb ressentiment.*) A mi
ningú em vol. (*Es queda immòbil.*)

(*Pel lateral esquerre, entra PARIS, vestit de
pastor, amb una flauta a la mà.*)

PARIS. Joestic vivint a la muntanya i faig de pastor
(*Altiu.*), però no sóc un pastor qualsevol. En
realitat sóc Paris, el fill del rei Príam de Troia!
(*Es queda immòbil.*)

(*Entra PRÍAM, també pel lateral esquerre,
vestit amb capa i corona.*)

PRÍAM. (*Arrogant.*) Aquest sóc jo, el rei Príam de
Troia, el pare de Paris! (*Posa una mà sobre el
muscle de PARIS i es queda immòbil.*)

(*Pel fons de l'escenari entra HELENA, amb po-
sat seductor, fins a arribar davant l'escenari.*)

HELENA. (*S'acaricia els cabells.*) El meu nom és Helena. Tots diuen que sóc guapíssima. (*Fa l'ullet al públic.*) Vosaltres, què en penseu? (*Es queda immòbil amb una postura elegant.*)

(Puja la música. Es veu una escena plàstica de tots els personatges. En la boca de l'escenari hi ha uns rètols amb els noms dels déus que han aparegut. Cada rètol ha de quedar, més o menys, davant del déu corresponent. L'escenari es va quedant a poc a poc a fosques. Quan es fa fosc desapareixen els rètols.

Fi del primer acte.)